

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/115/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200631
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7013200631.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti TOKAJ FURMINT SK, s. r. o., so sídlom Malá Trňa 105, IČO: 36 603 201, zastúpenej JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 01. marca 2013, č. 1100307/1/105145/2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniam Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/97/2013-54 z 20. júna 2013 a č. k. 6S/97/2013-62 z 11. septembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/97/2013-62 z 11. septembra 2013 o d m i e t a .

Odôvodnenie

Uznesením z 20. júna 2013 č. k. 6S/97/2013-54 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) zastavil podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov konanie vo veci pre nezaplatenie súdneho poplatku (ďalej len „ZSP“) a v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené.

Krajský súd poukázal na to, že žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok 70 eur za žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy (položka č. 10 a/ sadzobníku súdnych poplatkov) súčasne s podaním žaloby, krajský súd ju výzvou z 21. mája 2013 vyzval na jeho zaplatenie v lehote 10 dní od doručenia výzvy zároveň s poučením o následkoch jej nezaplatenia. Výzva bola prevzatá právnym zástupcom žalobkyne dňa 27. mája 2013, avšak nebolo na ňu reagované a do rozhodnutia súdu súdny poplatok zaplatený nebol.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, ktorým súčasne požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP.

Výzvou z 12. júla 2013 (č. 1.60) krajský súd uložil žalobkyňi, aby zdokladovala svoje majetkové pomery,

a za tým účelom jej zaslal aj príslušné tlačivo (§ 138 ods. 2 OSP).

Na túto výzvu žalobkyňa napriek jej riadnemu doručeniu dňa 29. júla 2013 opätovne nereagovala.

Uznesením z 11. septembra 2013 č. k. 6S/97/2013-62 krajský súd podľa § 53 ods. 1 OSP uložil právnomu zástupcovi žalobkyne poriadkovú pokutu 200 eur za sťažovanie postupu v konaní.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Odvolávajúc sa na svoju žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a opakujúc jej dôvody žiadala uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s §246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania nemožno meritórne vybaviť a odvolanie proti uzneseniu o uložení poriadkovej je potrebné odmietnuť.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. mája 2013 domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného č.1100307/1/105145/2013 z 01. marca 2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9514401/5/3528615/2012/Mra z 28. novembra 2012 o vyrubení rozdielu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2008 v sume 12.398,59 eura.

Krajský súd výzvou z 21. mája 2013 (č. l. 14) uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Právny zástupca žalobkyne výzvu, ktorá mu bola doručovaná v súlade s § 49 ods. 1 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá OSP ako zástupcovi s plnomocenstvom pre celé konanie, prevzal 27. mája 2013. Na túto výzvu žalobkyňa nereagovala, súdny poplatok nezaplatila, ani nepožiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Uznesením z 20. júna 2013 č. k. 6S/97/2013-54 krajský súd zastavil konanie podľa § 10 ods. 1 ZSP, pretože žalobkyňa súdny poplatok v lehote ustanovenej výzvou nezaplatila. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, ktorým súčasne požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP. Napriek svojmu označeniu „odvolanie proti uzneseniu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku“ podanie neobsahovalo dôvody, pre ktoré by malo byť toto uznesenie zrušené, ale len tvrdenia, ktoré mali odôvodniť priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa k uvedenému podaniu nepripojila žiadne dôkazy na preukázanie splnenia požiadaviek § 138 OSP, t. j. najmä preukazujúce nepriaznivé pomery žalobkyne, krajský súd ju výzvou z 12. júla 2013 (č. l. 60) vyzval, aby podanie doplnila a v lehote 10 dní doručila súdu riadne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov - právnická osoba s tým, že toto tlačivo krajský súd žalobkyni zaslal.

Aj táto výzva súdu zostala bez akejkoľvek reakcie žalobkyne či jej splnomocneného právneho zástupcu.

Krajský súd preto uznesením z 11. septembra 2013 č. k. 6S/97/2013-62 krajský súd podľa § 53 ods. 1 OSP uložil právnomu zástupcovi žalobkyne poriadkovú pokutu 200 eur za sťažovanie postupu v konaní.

Hoci s ohľadom na skutkový stav prejednávanej veci v čase vydania prvého z napadnutých uznesení, a to uznesenia z 20. júna 2013 č. k. 6S/97/2013-54, je namieste skonštatovať, že krajskému súdu pre správanie sa žalobkyne neostalo iné, ako konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastaviť, vzhľadom na žalobkyňou podanú žiadosť (návrh) na oslobodenie od súdnych poplatkov pred nadobudnutím

právoplatnosti uznesenia o zastavení konania nebolo možné, aby odvolací súd nevzal do úvahy, že pred rozhodnutím o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov podanej na súde prvého stupňa nemôže tento súd ani vydať výzvu na zaplatenie poplatku, ani vydať rozhodnutie ukládajúce zaplatenie poplatku, ani zastaviť konanie pre nezaplatenie poplatku, ani predložiť vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní (k tomu pozri napr. Cpj 70/75, R 14/1976 Zb., či rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2002, sp. zn. 4Cdo 61/01).

Z týchto dôvodov nebolo možné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací meritorne rozhodol o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu o zastavení konania a v tejto časti bolo potrebné vrátiť vec krajskému súdu ako predčasne predloženú.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. septembra 2013 č. k. 6S/97/2013-62 o uložení poriadkovej pokuty JUDr. Pavlovi Gombosovi, treba zdôrazniť, že poriadková pokuta nebola uložená žalobkyni ako účastníčke konania ale bola uložená osobne právnomu zástupcovi žalobkyne JUDr. Pavlovi Gombosovi, ako tomu, kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi (§ 53 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). To znamená, že osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uloženiu poriadkovej pokuty bol v danom prípade jedine a výlučne JUDr. Pavol Gombos.

Nakoľko odvolanie proti uloženiu poriadkovej pokuty JUDr. Pavlovi Gombosovi podala žalobkyňa, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky toto odvolanie odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, t. j. niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Po vrátení spisu bude úlohou krajského súdu rozhodnúť o návrhu žalobkyne na oslobodenie od súdnych poplatkov. Až po právoplatnom rozhodnutí o oslobodení od súdnych poplatkov bude môcť Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodovať o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. júna 2013, č. k. 6S/97/2013-54.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.